

Oriëntatie

Barmhartigheid

Ontdekken dat de wereld groter is dan alleen jezelf?

In de weekbrief van 26 mei 2013 stond geschreven: 'Hoe goed kennen we elkaar? Het is niet echt eenvoudig elkaar wat beter te leren kennen. Onze burens uit de straat, de mensen op ons werk, de klasgenoten, degenen naast ons in de gemeenschap. Juist in de hectiek van het dagelijkse leven moet je wat tijd voor elkaar nemen'. (...) 'Oprechte aandacht schenken aan de ander geeft een kans om op cruciale momenten bij elkaar terecht te kunnen. We doelen dan op eigen gezinsleden of directe naasten, maar ook op die andere ander.'

Jezus kreeg eens de vraag voorgelegd 'Wie is mijn naaste?' Als antwoord vertelde Jezus het verhaal van de 'Barmhartige Samaritaan'. In de tijd van Jezus werden Samaritanen beschouwd als tweederangs burgers; zij waren geen Israëlieten en hadden niet het juiste geloof. Kennen de kinderen dit verhaal? Zo ja, laat hen het verhaal aan elkaar vertellen. Vul aan wanneer de kinderen het niet meer weten. Zo nee, lees dan het verhaal voor.

Voor kinderen is het begrip 'naaste' vaak nog een onduidelijk begrip. Met deze werkvorm verkennen we het begrip.

- * Schrijf op een vel papier wat je weet van degene die naast je zit (maak een keuze tussen links of rechts). Geef daar 5 minuten voor.
- * Laat vervolgens een foto zien van iemand bij een busstation. Stel je voor dat je samen op de bus staat te wachten. Geef iedereen weer een aantal minuten de tijd om op te schrijven wat je van deze persoon weet. (dat vraagt goed kijken)

Stel, iemand naast je heeft je hulp nodig.

- Je kent hem niet. Hoe ga je daar mee om?
- Je vindt hem onaardig. Hoe ga je daar mee om?
- Je vindt hem wel aardig. Hoe ga je daar mee om?

Zing met elkaar lied nr. 17 'Kijk eens om je heen'.

Kijk eens om je heen
 Kijk eens om je heen
 Jij bent niet alleen,
 je bent echt niet alleen.
 Kijk eens hoe die bloemen kleuren,
 zoveel prachtigs, zoveel geuren.
 Dat is toch heel bijzonder,
 noem je dat nou geen wonder?

Kijk eens om je heen
 Kijk eens om je heen
 Jij bent niet alleen,
 je bent echt niet alleen.
 Zoveel dieren die hier leven,
 al dat moois is ons gegeven.
 Dat is toch heel bijzonder,
 noem je dat nou geen wonder?

De barmhartige Samaritaan

Terwijl Jezus aan het spreken was kwam er een wetgeleerde naar voren. De wetgeleerde was jaloers op Jezus. Een hele grote groep mensen volgden hem.' Hij dacht zeker dat Hij God was?!', dacht de schriftgeleerde. 'Ik zal Hem eens een vraag stellen, waar hij vast geen antwoord op heeft'. Hij vroeg: 'Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te krijgen?' Jezus wist dat hij Hem op de proef stelde, en antwoordde: 'Wat staat er in Bijbel geschreven?' Dat wist de schriftgeleerde wel, want hij kon de Bijbel uit zijn hoofd. Zonder twijfel antwoordde hij: 'Heb de Here uw God lief, met heel uw hart, met heel uw ziel, met heel uw verstand en met al uw kracht. En heb uw naaste lief als uzelf'. Zonder dat de schriftgeleerde het zelf doorhad, had hij het antwoord al gegeven. Jezus zei tegen hem: 'Dat is het juiste antwoord. Doe dat en je zult leven'. En Jezus richtte zich weer tot het volk. Daar stond de trotse schriftgeleerde. Maar hij wou niet dom overkomen en deed snel nóg een vraag: 'Wie is mijn naaste?' Jezus richtte zich weer tot de schriftgeleerde en begon een verhaal te vertellen:

'Er was eens een man, die van Jeruzalem naar Jericho reisde. Hij ging over een eenzame weg langs grote bergen en rotsen. Plotseling kwamen er rovers achter de rotsen vandaan. Ze mishandelden de man, sloegen hem, en alles wat hij had namen ze mee. Zo bleef hij zwaar gewond op de weg liggen. De arme man kon niet meer overeind komen. Alles deed hem zeer, en de open wonden deden pijn door de brandende zon. Wie zou hem kunnen redden? Maar wie kwam daar aan? En priester! Een dienaar van Gods huis. Als iemand hem zou helpen zou hij dat wel zijn. En met een gevoel van geluk zag de arme man hem dichterbij komen. Maar de priester zag hem liggen en keek angstig om zich heen. Zouden de rovers nog in de buurt zijn? Hij liep met een grote boog om de man heen. Stel je voor dat ze hem zagen, dan lag hij er straks ook zo. Snel liep de priester door. De man begon zijn hoop te verliezen. De weg was stil en zijn wonden deden pijn. Hij probeerde zijn hoofd voorzichtig op te tillen. Maar wat zag hij nu. Kwam daar weer iemand aan? Ja, hij zag het goed! Het was een leviet. Ook een dienaar van God die net als de priester ook in de tempel werkte. Hij zou tóch nog gered worden. Maar ook de leviet liep, net als de priester met een grote boog om de mishandelde man heen. Ook hij zag het gevaar dat op de loer lag, en al snel was ook hij verdwenen. Toen verloor de man al zijn moed. Wie zou hem nu nog redden, als de priester en de leviet hem al lieten liggen? En tot overmaat van ramp kwam er ook nog een Samaritaan aan. De mensen uit Samaria waren vijanden van de joden. Hij zou om de man lachen en hem zeker laten liggen in zijn pijn. De man legde z'n hoofd in het zand. Het was te laat, niemand zou hem meer redden. Maar een zachte hand betastte zijn hoofd. Het was de Samaritaan. Hij had medelijden gekregen toen hij de arme man zo mishandeld had zien liggen. Hij was bij hem neergeknield, bekeek de wonden en maakte ze schoon. Hij deed er olie op zodat de man niet zoveel pijn zou hebben. Voorzichtig tilde hij de gewonde man uit het zand en legde hem op zijn ezeltje. Hij bracht hem naar een huis en verzorgde daar de man. De volgende morgen moest hij wel verder, maar gaf geld aan de eigenaar van het huis, zodat hij de man kon verzorgen. 'Als u meer geld nodig heeft, krijgt u het van mij terug', zei de Samaritaan.

Toen Jezus uitgesproken was, vroeg hij de schriftgeleerde: 'Wie van de drie denkt u dat uw naaste is? De priester, de leviet of de Samaritaan? En de schriftgeleerde antwoordde: ' De man die medelijden met hem had'. Jezus knikte, en zei: 'Doe net als deze man'.